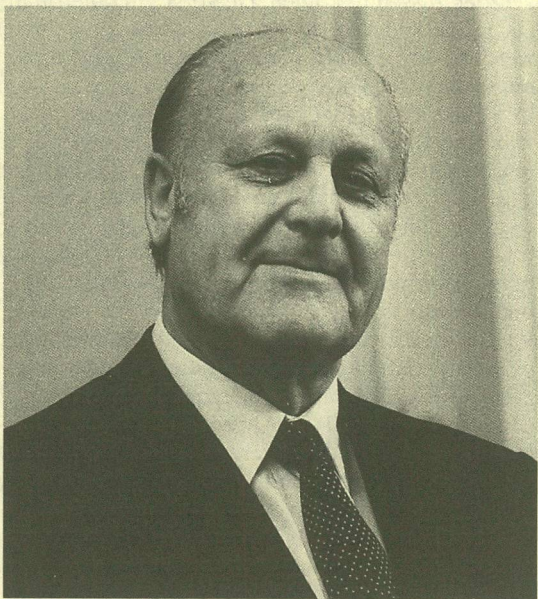

VANDEKERCKHOVE, Robert (Ingelmunster 30 juni 1917 – Mechelen 23 februari 1980).

Was de zoon van een aannemer die tijdens zijn studies aan het Sint-Amandscollege in Kortrijk (1929-1935) lid was van de **Katholieke Studentenactie – Jong Vlaanderen** en van het **Jong Volksche Front**. Na zijn humaniora ging Vandekerckhove in Leuven rechten studeren en werd er in 1939 ondervoorzitter van de studentenorganisatie **Politica**. Tijdens deze periode zette hij zich in voor de **taalgrensactie** van **Flor Grammens**. Vandekerckhove studeerde in 1940 af en liep vanaf 1941 stage aan de Kortrijkse balie. Hij engageerde er zich in de groepen rond **Tony Herbert** en in de verzetsorganisatie **Socrates** die hulp bood aan ondergedoken werkweigeraars.

Als medeoprichter van de **Christelijke Volkspartij (CVP)** in 1945 behoorde Vandekerckhove aanvankelijk tot de belgicistische strekking, die zich inspireerde op de politieke gedachten van **Frans van Cauwelaert**. Sedert 1947 notaris in Mechelen, werkte hij zich snel op in het partijkader. Hij werd de eerste algemeen secretaris van de CVP en in 1958 gecoöpteerd senator. Vanaf 1952 zetelde hij in de Mechelse gemeenteraad. In 1963 volgde hij **Jos de Saeger** op aan het hoofd van de Vlaamse partijvleugel, die hij behoedzaam deed evolueren in au-

Robert Vandekerckhove was mede-oprichter van de CVP en eerste voorzitter na de splitsing van de partij. Hij was tevens de eerste voorzitter van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap. (DE STANDAARD/HET NIEUWSBLAD)

tonome richting. Toen de vleugel erkend werd als onafhankelijke entiteit, koos het eerste congres van de zelfstandige Vlaamse CVP hem in april 1969 met 324 stemmen tot partijvoorzitter. De enige tegenkandidaat, **Gerard van den Daele**, kreeg 131 stemmen. Als partijvoorzitter kantte Vandekerckhove zich tegen de anti-Vlaamse standpunten van bepaalde partijen, maar legde tevens nadruk op de verschillen tussen CVP en **Volksunie**. De Vlaamse aanwezigheid in **Brussel** kreeg zijn bijzondere aandacht. Hij was de eerste voorzitter van de **Cultuuraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap** (1971-1974) en droeg in hoge mate bij tot het aanzien van die Raad. In de regering-**Leo Tindemans** (1974-1977) werd hij, samen met de Waal **François Périn**, minister voor de hervorming van de instellingen. In 1975 organiseerde hij aan de Universiteit van Antwerpen een colloquium, waarop de hoogleeraren staatsrecht van de Vlaamse universiteiten advies uitbrachten over de **staatshervorming**. Uit die confrontatie groeiden gedachten die de verdere ontwikkeling van Vlaanderen naar staatsvorming hebben bevrucht. In 1977 werd hij verkozen tot senaatsvoorzitter. Op het einde van zijn leven helde hij over naar de idee van een autonome Vlaamse staat in een Belgische confederatie.

LITERATUUR: *Robert Vandekerckhove*, 1977; – H. Gaus (ed.), *Politiek Biografisch Lexicon*, 1989.

ILLUSTRATIE(s), zie: staatshervorming.

MANU RUYS*